

15-årsjubilerande folkdansare i stor "knätofs-sunnvisning"

Jämtland-Härjedalens distrikt av Svenska ungdomsringen firade nyligen under "knätofs-former" 15-årsjubileum med en välbesökt uppvisning i Östersund. Göran Karlholjn, Oviken, ledde uppvisningslagets 19 par till tonerna av tio spelmän.

På bilden några av deltagarna. Dräkternas ortstillhörighet inom parentes: Gudrun Eriksson (Oviken), Gustaf Hallgren (Storsjö kapell), Asta Olsson (Ragunda), Agnar Mårtensson (Oviken), Anna Ifrén (Näs) och Allan Borgsten (Jämtlandsdräkten). (Foto: Hallings, Östersund)

Fiolen
KATRINEHOLM (Mårg.)
 Greta Garbo fick i fjol
 en efter sin farbrors
 spelmannen Carl-Gustaf
 Axelsson loda Des. k.
 legaternas mudeletst
 ur C. G. Axelssons es-
 tamente.
 Riksspelmanberöm-
 darioivannamligesta-
 menteråd Söderman-
 landspelmansförbund
 i mycket värdiga
 fattiolien,

Firspelmans i regni göder

Det är en grupp av tre personer som har gjort sig ett namn i den svenska folkmusiken. De heter Einar Sundquist, Björkvik, och hans två bröder, Carl-Gustaf och Axel. De har varit medlemmar i den gamla folkmusikklassen i Katrineholm sedan de var barn. De har varit med på många av de stora folkmusikkonserterna som har hållits i Katrineholm under de senaste åren. De har också varit med på många av de stora folkmusikkonserterna som har hållits i Katrineholm under de senaste åren. De har också varit med på många av de stora folkmusikkonserterna som har hållits i Katrineholm under de senaste åren.

— Det är en klenod med mycket stort värde för oss, säger förbundets hedersordförande Gustaf Wetter i Katrineholm.
 Om Greta Garbo kan bara sägas att ingen ännu fått tag på den hemlighetsfulla filmstjärnan. Fem år har hon på sig att komma och hämta arvet på 3 375 kr. efter sin farbror. Men ryktet att hon också skulle ärva sin farbrors fiol var alltså falskt.

SVERIGES DYRASTE fem öring — en rackare i bron från 1917 — har sålts för 20 000 kronor.

— 70 år fyller på måndag Einar Sundquist, Sandviksvägen 4, Björkvik. Han är född i Stora Malm och kom till Björkvik som lantarbetare 1938. I tolv år var han anställd vid Skogssällskapet i Katrineholm. Genom sitt intresse för sång och musik är han aktiv medlem i Björkviks Pensionärsförening.

Folkvisor med popkomp på Moderna museet

Folkmusik, sagor, bildprojektorer, barn, pop, pensionärer, tavlor, film, dans — allt samlades i en underbar röra innanför Moderna museets väggar hela söndagseftermiddagen i familjeunderhållningen "Boom! Boom! Boom!" Mellan och under programnumren utspelades härliga scener: 20 ungar i en klätterslang, ytterligare 20 kluddande på en stor väggmålning, 50 andra blåsande flöjt och bankande på trumma.
 Mest bejublade blev ett framträdande av popgruppen Contact och folkmusiktrion Skäggemanslaget. Dels spelade de var för sig, dels genomförde de ett av de första ordentliga försöken att blanda folkmusik och pop till en ny enhet. Contact visade fin variation i sitt program. Speciellt ett par lugnare Band-inspirerade låtar gick hem hos barnen.
 Skäggemanslaget (eller Delsboligan) spelar genuin folkmusik med tre fioler och visade bl a på ett intressant sätt hur en folkvisa förvandlas i olika spelemäns "diaklekter".
 Tillsammans spelade då båda

grupperna några nummer som var utarbetade från båda hållen, dvs folkvisa med popkomp och popinslag samt en poplåt skriven med tanke på de tre fiolerna. Även om numren hittills mera är att betrakta som skisser visade det sig att det är en fruktbar linje för framtiden. De försök som tidigare gjorts inom genren har inte kommit lika långt som detta.
 Publiken var entusiastisk. I radioprogram de närmaste onsdagarna kan man höra mera om detta experiment.
 HENRIK SALLANDER

alltjämt nödvändiga som en viktig spridningskanal.
 På Torekällberget blev det en fin och glad folkfest. Trots att vädermakterna förhindrade det traditionella buskspelet som ofta är den intressantaste delen av en stämma.
 I stället fördelades musiken mellan den stora scenen på berget där Södertälje Spelmanslag spelade så taglet rök om stråkarna, och Garvargården, där spelmän från hela landet samlats i rungande polskor och spänstiga hambopaketter.
 Kanske blev det alltför få tillfällen till musikalisk erfarenhet utbyten mellan de unga och gamla traditionsbärare som samlats på berget. Men den värme och spänning som alla medverkande visade gav en stark och bestående känsla av en tradition vid liv.
 En känsla som man säkert kommer att stärka ytterligare vid de nästa större spelsammanhangen i Delsbo i sommar.
 SIVERT BRAMSTÉ